

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202676
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718202676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu K. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G., XXX XX G., zastúpený Advokátska kancelária Hudzík & Partners, s.r.o., so sídlom Mnoheľova 83/15, 058 01 Poprad proti žalovanému N. K., nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G. C., právne zastúpený Mgr. Petrom Lindemanom, advokátom, so sídlom Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, o zaplatenie 2.500,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/25/2018-72 zo dňa 13.6.2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o nároku žalobcu, ktorý žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2.500,- Eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný nevrátil žalobcovi požičané peniaze v sume 2.500,- Eur, ktoré mu žalobca požičal v mesiacoch august a september 2015.

Prvoinštančný súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že žalobca tvrdil, že finančné prostriedky požičal žalovanému, keď ich odovzdal žalovanému do ruky prvýkrát 1.000,- Eur a druhýkrát 1.500,- Eur, spolu 2.500,- Eur. Tieto peniaze žalobca požičal žalovanému s tým, že žalovanému uviedol, že potrebuje peniaze požičať H. E.. Podľa žalobcu pôžička mala byť poskytnutá pred 5 alebo 6 rokmi.

Prvoinštančný súd zistil, že nebolo preukázané, že finančné prostriedky žalobcom boli odovzdané žalovanému. Svedkyňa K. E. nepotvrdila, že bola svedkom pôžičky v prospech žalovaného, avšak potvrdila, že tieto finančné prostriedky boli určené pre pani E.. Túto informáciu jej povedal sám žalobca po dlhšej dobe po odovzdaní finančných prostriedkov. Bližšie svedkyňa K. E. nevedela určiť, kedy k odovzdaniu peňazí došlo.

Svedkyňa K. E. bola vypočutá aj vo vyšetrovacom konaní vo veci ČVS: RP: 11446/ST-PP-2017 OR PZ v Poprade, poriadkovej polície OR PZ Svit. Uviedla, že nie je pravdou, že bola prítomná pri požičiavaní peňazí žalobcu žalovanej, ale potvrdila, že žalobca jej povedal, že peniaze požičal H. E., a nie N. K..

Prvoinštančný súd vo veci mienil vypočuť H. E., ktorá sa na pojednávaní nezúčastnila. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že v roku 2015 žalobca požičal peniaze prostredníctvom žalovaného, ktorý jej tieto finančné prostriedky odovzdal, pričom išlo o sumu 1.000,- a 1.500,- Eur. Uviedla, že pokiaľ žalobca žiada vrátiť finančné prostriedky je mu ich ochotná vrátiť. H. E. sa pred prvoinštančný súd nedostavila, avšak

po vyhodnotení výpovede svedkyne K. E., listinných dôkazov vyplývajúcich z vyšetrovacieho spisu a prednesov strán sporu prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal a neunesol dôkazné bremeno, že finančné prostriedky odovzdal žalovanému, a že žalovaný mu má tieto finančné prostriedky vrátiť.

Právne prvoinštančný súd odôvodnil vec ustanovením článku 6 ods. 1 a článku 8 základných zásad C.s.p. Vychádzal aj z procesných ustanovení § 137, § 215, a § 185 C.s.p. Hmotnoprávne vec posúdi podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v sporovom konaní súd nemá povinnosť upozorňovať strany sporu na nedostatočné dôkazy alebo chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie dôkazov, ktoré podporia ich tvrdenia. Takýto postup je v rozpore s článkom 8 C.s.p., a so zásadou rovnosti strán sporu. Poukázal ďalej na to, že civilný sporový proces sa riadi princípom dispozičným, prejednávacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a s ním spojeným princípom formálnej pravdy. V sporovom konaní si žalobca uplatňuje na základe tvrdeného existujúceho právneho vzťahu svoje práva a chráni svoje právom chránené záujmy tvrdiac, že to vyplýva z hmotného práva voči žalovanému. Žalovaný na svoju obranu poukázal na listiny a navrhol vo veci vykonať dôkazy a prvoinštančný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení o relevantných hmotnoprávných skutočnostiach, to znamená o skutočnostiach dôležitých pre naplnenie základných predpokladov tvrdených žalobcom o existencii zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu, ktorá vyplýva z ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka. Strany sporu môžu uzatvoriť zmluvu akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti obsahu ich dojednaní, aj neformálne. Dôležité je preukázať, že boli požičané určité veci žalovanému, v danom prípade finančná hotovosť. Dočasné prenechania a faktické odovzdanie veci dlžníkovi prvoinštančný súd nemal preukázané. Preto prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že žalovanému požičal finančné prostriedky, odovzdal finančné prostriedky a nepreukázal tieto okolnosti ani svedeckými výpoveďami.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C.s.p., a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal, že prvoinštančný súd vychádza z nesprávneho zisteného skutkového stavu a z nesprávneho posúdenia všetkých okolností týkajúcich sa veci, keďže z výpovede H. E. zaznamenatej vo vyšetrovacom spise jasne vyplýva, že si pán K. požičal od pána R. sumu 1.500,- Eur a následne sumu 1.000,- Eur. Konštatovanie súdu, že tým, že sa svedkyňa E. nedostavila na pojednávanie je podmienené nepravdivým vypovedaním, čo nie je prípustné. Skutočnosť, že žalovaný požičané finančné prostriedky od žalobcu odovzdal tretej osobe, nemá vplyv na záväzok žalovaného voči žalobcovi. O pôžičke mala vedomosť svedkyňa E.. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že rozhodujúce je vypočutie H. E. pred súdom, pre ktorú mali byť peniaze poskytnuté žalobcom žalovanému.

4. K odvolaniu žalobcu zaujal písomné stanovisko žalovaný. Uviedol, že zo strany žalobcu nebolo preukázané, že odovzdal peňažné prostriedky žalovanému, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o pôžičke. Žalovaný poukázal na rozpornosť výpovede samotného žalobcu v tomto konaní, keď si nevedel ani spomenúť v akom časovom období mali byť poskytnuté peniaze žalovanému. Taktiež je rozporná aj výpoveď ohľadne výšky poskytnutých finančných prostriedkov. Vôbec nevedel nič uviesť o splatnosti údajnej pôžičky. Finančné prostriedky požičal žalobca H. E., ktorá potvrdila, že potrebovala požičať peniaze vo vyšetrovacom spise. Tiež vrátenie peňazí malo byť zabezpečené cez pani E. z J.. Uvedené potvrdila aj K. E., ktorá nebola svedkom pôžičky v prospech žalovaného, ale uviedla, že peniaze mali byť použité pre pani E.. Preto žalovaný žiadal, aby napadnutý rozsudok bol potvrdený a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu 1. inštancie je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis, správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu.

Len pre zdôraznenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia je potrebné uviesť, že žalobca síce tvrdil, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke. Na to, aby bol v konaní úspešnou stranou sporu a požičané

finančné prostriedky od žalovaného získal späť je potrebné, aby preukázal podmienky uzatvorenia zmluvy o pôžičke prípadne aj jej formu. Žalobca musí preukázať, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanému, nie inej osobe.

6. V priebehu prvoinštančného konania žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovanému poskytol finančné prostriedky z akéhokoľvek právneho dôvodu, nebolo preukázané, v akej sume, kedy tieto prostriedky mu poskytol, a nepreukázal, že tieto prostriedky mali byť určené výlučne žalovanému.

Bolo zistené, že finančné prostriedky majú byť poskytnuté H. E., ktorá tieto finančné prostriedky mala vrátiť z príjmu z J..

Tvrdenie o existencii záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným žalobca nepreukázal. Jeho tvrdenia nepotvrdila ani svedkyňa K. E. pred prvoinštančným súdom, a ani výpoveďou vo vyšetrovacom spise. Naopak, svedkyňa K. E. potvrdila, že žalobca jej sám povedal, že peniaze potrebuje H. E..

V priebehu konania žalobca tvrdil, že jeho tvrdenia môže potvrdiť aj svedkyňa H. E.. Prvoinštančný súd vykonal dôkaz listinou o obsahu jej výpovede pred políciou. Z tejto výpovede jednoznačne nevyplýva, že záväzkový vzťah vznikol medzi žalobcom a žalovaným, naopak priznala, že finančné prostriedky skončili u nej a majú byť vrátené a je ochotná tieto finančné prostriedky ak vrátiť.

V priebehu prvoinštančného konania právny zástupca žalobcu predložil mailovú komunikáciu s uvedenou svedkyňou H. E., z ktorej komunikácie vyplýva, že finančné prostriedky boli určené pre jej osobu, pričom tieto finančné prostriedky si požičiaval žalovaný od žalobcu.

7. Na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku žalobca navrhol vypočuť svedkyňu H. E. pred prvoinštančným súdom. Oznamil, že jej účasť na pojednávaní zabezpečí. Svedkyňa sa pojednávania nezúčastnila, žalobca jej účasť nezabezpečil, preto zo strany prvoinštančného súdu nebolo dôvodné na skutkové tvrdenia, ktoré mali byť preukázané týmto dôkazom a na tento dôkazný návrh prihliadať. Jej názor na situáciu bol súdom zistený z vyšetrovacieho spisu ako aj z mailovej komunikácie žalobcu, kde tieto informácie súdu postačovali na zistenie skutkových okolností dôležitých pre rozhodnutie.

Prvoinštančný súd správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal podmienky uzatvorenia zmluvy o pôžičke alebo inej právnej skutočnosti medzi žalobcom a žalovaným. Dokazovanie a preukazovanie uplatneného nároku je totiž ovládané prejednacou zásadou, kde v rámci Civilného sporového konania sa zvyšuje procesná zodpovednosť strán sporu v dokazovaní a obmedzuje sa aktivita súdu pri navrhovaní a vyhľadávaní dôkazov. Preto strany sporu pokiaľ sa rozhodli viesť súdny spor, musia mať na svoje skutkové tvrdenia od ktorých odvodzujú svoje nároky aj dostatočné dôkazy, ktorými svoje nároky preukazujú. Žalobca tvrdil, že odovzdával finančné prostriedky žalovanému, a že mali uzatvorenú zmluvu o pôžičke. Bolo preto povinnosťou žalobcu preukázať tvrdené okolnosti, čo v priebehu konania sa mu nepodarilo. Nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť, že nemal so žalobcom uzatvorenú žiadnu zmluvu a nedostal od neho žiadne finančné prostriedky, pretože v rámci negatívnej dôkaznej teórie sa dôkazné bremeno presúva na preukázanie pozitívnych okolností na žalobcu. Keďže žalobca túto svoju zodpovednosť za vedenie sporu neunesol, vystavil sa riziku, že jeho nárok nebude považovaný za dôvodný a žaloba bude zamietnutá, čo sa stalo aj v prejednávanej veci.

Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno, prvoinštančný súd správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Preto odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1, 2 C.s.p. prvoinštančný rozsudok o zamietnutí nároku a o priznaní náhrady trov konania potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom 1. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.